

GIANT SAND

🐦🐦🐦

Tucson

(Fire Records/Border)

AMERICANA. Tucsongruppen Giant Sand, med sångaren/låtskrivaren Howe Gelb i spetsen, har tillfälligt förlängt sitt namn och döpt sitt tjugofemte album efter sin hemstad. På omslaget kallas skivan för en countryrock-opera och att ambitionsnivån varit hög går inte att tvivla på. Variationsrikedomen är stor, med nyanser av lägereldsdoftande country, traditionell jazz, folk-musik och samtida indierock. Texternas målande skildringar av karga landskap och ödsliga städer i tryckande sommarhetta får färg av Gelbs raspiga stämma. Albumet är dock väl tillbakalutat lite för ofta, och 19 låtar är åtminstone sju-åtta för många.

Bästa spår: The Sun Belongs To You

Stefan Warnqvist

SERJ TANKIAN

🐦🐦🐦

Harakiri

(Warner)

ROCK. Jag tycker att System of a Down-frontmannen Serj Tankians solokarriär för det mesta hållit sig på rätt sida de värsta cirkushardcoreaktiga och galna operaupptågen, till skillnad från vissa av SOAD:s alster.

Solodebuten *Elect the dead* hade en magnifik öppning men mattades rätt rejält och uppvisade några riktiga haverier. På förra plattan *Imperfect harmonies* fick han till det med bra melodier, även om det då och då fanns lite schlager-EM-känsla (inte positivt menat då).

Dags för prickerna över i:et med nya Harakiri? Nej. Men en bra platta, mer rockig än förra och där Tankian har tagit låtskrivandet till ytterligare en nivå. Tyvärr lite för jämntjockt producerad vilket gör att man emellanåt faller i dvala. Tankian är fortfarande en av rockens mest egensinniga konstnärer, antingen gillar man eller hatar det han håller på med. Eftersom jag tillhör den första kategorin borde jag egentligen gilla det här mer.

Henrik Larsson

DAR WILLIAMS

🐦🐦🐦

In the time of gods

(Floating World/Border)

SINGER/SONGWRITER. Dar Williams låter lite grann som en snällare och mindre demonisk upplaga av Stevie Nicks, pendlande mellan traditionell folksång typ Joan Baez – som hon samarbetat med – och mjukpoppig singer/songwriter-musik.

Styrkan ligger i hennes patos och den klockrena änglalika rösten, medan låtmaterialet kan kännas något anonymt, i musikalisk mening.

Men nerven finns där, i det låta röstvibratot och de avskalade självutlämnande texterna, med ett intimt tilltal som måhända formats av alla åren på mindre lokala spelhak.

Bästa spår: Crystal creek

Ulf Gustavsson

ARIANNA SAVALL & PETER UDLAND JOHANSEN

🐦🐦🐦

Hirundo maris - Chants du Sud et Nord

(ECM/Naxos)

FOLKMUSIK/KONSTMUSIK/JAZZ. Arianna Savall har med sin röst och sin harpa förgyllt olika album tidigare. På nya albumet visar hon tillsammans med samarbetspartnern Petter Udland Johansen, Norge, hur lika folkmusiken är i nord och syd. Här blandas traditionell musik från Katalonien och Norge med nyskrivet av de båda utan att man anar någon större skarv, allt flyter ihop till en organisk helhet, både tidsmässigt och geografiskt.

Instrumentlandningen, med harpa, hardangerfela, mandolin, dobro, bas och slagverk ger en skön blandning och alltifrån handfast rytmik till meditativt vacker musik. En tydligare fingervisning om hur nära kulturellt besläktade vi är svårt att hitta. Ett högst njutbart album som kommer att glädja öronen en lång tid framåt.

Bästa spår: El Mestre

Björn G Stenberg

MONKEYBAR

🐦🐦🐦

Dear You

(Parallell/Plugged)

POPJAZZ. Det finns en hel del av uppsaliensiska Trummor & Orgel hos norsksvenska Monkeybar. Sättningen är densamma, i huvudsak Hammond och slagverk. Monkeybar har också en förkärlek för vintagesynthar. Influenserna kommer från lika delar pop, jazz och techno, här finns också en fin version av G F Händels *Lascia Chío Pianga* (samma sång som spelas i inledningen på von Triers film *Antichrist*). Dessutom sjunger organisten Steinar Nickelsen på ett par spår.

Musiken framförs med skicklighet och en tilltalande glimt i öronvrån. Mestadels riktigt roligt och bra, stundtals lite pretto.

Bästa spår: Lascia Chío Pianga

Björn G Stenberg

THOMAS STENSTRÖM

🐦🐦🐦

Nåt annat, nån annanstans

(King Island Roxystars Recordings)

POP. På sitt debutalbum *Nåt annat, nån annanstans* presenterar sig Thomas Stenström som en popsmidare av rang. Refrängerna fastnar direkt och här finns både Håkan Hellström-aktigt eufori och en hel del av den naiva charm som var styrkan i Ted Gärdestads många klassiker samt doser av tyngden i Kents bättre låtar. Samtidigt har Stenström tillräckligt mycket egen personlighet för att det ska kännas originellt. En del texter är dock på gränsen för att vara för pubertala, och skivan tyngs också ner av en produktion som känns 70-talsdaterad snarare än tidlös.

Bästa låt: Svarta ögon

Stefan Warnqvist

ERIK HASSLE

🐦🐦🐦

We dance

(Roxy Recordings/Universal)

POP. När han nu släpper albumet *We dance* gör Erik Hassle ännu en musikalisk vändning. Den här gången är musiken influerad av band som Vampire Weekend och Phoenix. Det är poppiga, välproducerade melodier som spelas i ett energiskt tempo. Vissa av låtarna har potential att fastna på hjärnan. Texttrader som ABC, you need a boy like me känns dock väl banala. Det souliga soundet och låtar som Stay och Shame on us höjer helheten, men tyvärr saknas spår som vågar sticka ut. Det är alltigenom en bra skiva. Men inte mer än så.

We dance, until we get it right sjunger Hassle i titelspåret. Än har det inte blivit rätt. Hoppas att det blir det nästa gång.

Bästa spår: Stay

Sally Henriksson

BILLY BREMNER

🐦🐦

Rock files

(Ball & Chain/Border)

ROCK. Retrockare har en tendens att söka sig till Sverige, så även förre Rockpile-medlemmen Billy Bremner som samarbetat med Refreshments och nu släpper sitt fjärde album i eget namn, inspelat i Skutskär med musiker som Pelle Alsing, Micke Finell och Mats Forsberg.

Han har en speciell röst, ljus och ganska gäll, medan musiken rör sig likväl i typiska retrockmarker med riff lånade från såväl 50- som 60-talen. Hyggligt röjt utan krusiduller, men lite träigt och färglöst i längden.

Bästa spår: I hit the nail right on the head

Ulf Gustavsson

BJÖRN G STENBERG ■ JAZZ

Björn G Stenberg

bjorn.stenberg@unt.se

Jazz för hängmattan

SOMMAREN ÄR SJÄLVKLART en bra tid för lek och vila utan måsten. Lika självklart kan det vara en tid för att kombinera nytta med nöje. Distributionsbolaget Plugged importerar ett antal guldkorn ur jazzhistorien, en perfekt introduktion, uppdatering och njutning att ägna sig åt i hängmattan och på stranden.

Legendariske trumpetaren Miles Davis hade egentligen en kreativ period under hela sin aktiva tid. Inte minst var åren 1955 till 1959 oerhört betydande. Med musiker som Thelonius Monk, Percy Heath och Tommy Flanagan fick han i gång karriären ordentligt för att sedan blomma ut för fullt med stjärnkvintetten 1960 då han spelade med John Coltrane, Wynton Kelly, Paul Chambers och Jimmy Cobb. Hur bra som helst på denna liveinspelning.

På första spåret introducera Davis av en annan legendar, Duke Ellington. Även denne är förstas väldokumenterad, de senaste släppen är *The treasury shows* – intervjuer och inspelningar av den riktigt tidiga Ellington - och *My People – The complete Show*, från 1963. Båda ger en bra bild av detta jazzgeni, även om jag själv helt klart föredrar den senare Ellington, *My people* är ett riktigt bra exempel på det.

Django Reinhardt kom att för alltid revolutionera gitarrspelet, trots – eller tack vare – att han inte hade alla hemma, fingrar alltså. På *Renown & Resistance* finns fem cd med hans inspelningar 1937 till 1943. Här finns mängder av tillfällen att ta del av hans underbara spel på gitarran, med akkuratess och finlir parat med ett fantastiskt sväng.

Amerikanen Stan Getz fick en speciell plats i nordiska jazzhjärnan runt 1960 då han ofta var en hörd gäst på våra breddgrader. Saxofonisten hade till och med en nordisk kvartett där svenske pianisten Jan Johansson var en viktig del. På en inspelning gjord i Köpenhamn 1960 får man höra det fina samspelet mellan dem när de jammar sig igenom ett antal jazzstandards. Det är snyggt spelat av skickliga även om det inte är så originellt i övrigt.

ÄVEN VOKALISTERNA VAR förstas en viktig del av jazzhistorien. Mel Tormé var en av de mer mångsidiga. Han var bred i sina inspelningar, förutom de renodlade jazznedslagen gjorde han musikal och schlager. Hans beslöjade lånade sig fint till det mesta.

Ibland påstås att förlust av ett sinne skulle skärpa ett annat. Förmodligen nonsens, men när man lyssnar på blinde Ray Charles kan man lätt tro att han fick sin underbara röst som kompensation. Han hade bra kontroll på den även tidigt vilket märks på inspelningarna här från åren 1949 till 1952. Han blandar obehindrat jazz, blues, gospel, soul och country på sitt högst personliga sätt. Albumet bjuder på 50 inspelningar, på tio av dem har han sällskap av Bill Samuels.

Det är bara att vara tacksam för att Plugged distribuerar ännu mer av varan i framtiden. Sommaren är tillräckligt lång om man använder den på rätt sätt...

🐦🐦🐦

Miles Davis: Miles Davis (Storyville/Plugged)**Django Reinhardt:** Renown & Resistance (Storyville/Plugged)**Duke Ellington:** My people (Storyville/Plugged)**Stan Getz:** At large (Storyville/Plugged)

🐦🐦🐦

Duke Ellington: The treasury shows (Storyville/Plugged)**Ray Charles:** The Complete early recordings 1949-1952 (Storyville/Plugged)**Mel Tormé:** The many sides (Storyville/Plugged)